

Γέροντας Σάββας Λαυριώτης: Διωγμός ἐν Ἁγίῳ Ὁρει ἐν ἔτει 2017 – Μία πρώτη ἀπάντηση πρὸς τὴν Ἱερὰ Κοινότητα καὶ τοὺς ἁγίους Καθηγουμένους, οἱ ὁποῖοι κωφεύουν ἐμπρὸς στὴν παναίρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ

Δημοσίευση: 11 Μαρτίου 2017, 11:53 πμ | Ανανέωση: Μαρτίου 11, 2017 στις 11:56 πμ

Ἐν Ἁγίῳ Ὁρει τῆ 23-2-2016/7-3-2017

Διωγμός ἐν Ἁγίῳ Ὁρει ἐν ἔτει 2017

Μία πρώτη ἀπάντηση πρὸς τὴν Ἱερὰ Κοινότητα καὶ τοὺς ἁγίους Καθηγουμένους, οἱ ὁποῖοι κωφεύουν ἐμπρὸς στὴν παναίρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἢ ὁποῖα μετὰ τὴν ψευδοσύνοδο τοῦ Κολουπαρίου, σχίζει τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

Ὅταν πρωτοήρθαμε στὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ διαβάζαμε τὰ Συναξάρια τῶν μαρτύρων καὶ εἰδικώτερα τῶν ὀσιομαρτύρων Ἀγιορειτῶν πατέρων ἐπὶ Βέκκου μαρτυρησάντων, ἱερὸ ρῖγος διαπερνοῦσε τὴν ψυχὴ μας, βλέποντας τὰ μαρτύρια καὶ τὴν ἀγάπη ὅπου εἶχαν οἱ πατέρες γιὰ τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦ Χριστόν. Ἐτρεχαν στὰ μάτια μας δάκρυα κατανύξεως, βλέποντας αὐτοὺς ποὺ ἔτρεχαν μὲ χαρὰ τὸν δρόμο τοῦ μαρτυρίου, ἀποδεικνύοντας ὅτι τὸ μεγαλύτερο ἀγαθὸ γιὰ τὸν Χριστιανὸ εἶναι ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Κύριο καὶ αὐτὴ ἐπιβεβαιώνεται μὲ τὴν ἀσκητικὴ ζωὴ, ἔτι καὶ ἔτι μὲ τὸ μαρτύριο: τὸ νὰ δώσει κάποιος ὅ,τι πολυτιμότερο ἔχει, δηλαδὴ τὴν ἴδια του τὴν ζωὴ. Ἱερὸς πόθος ἀνέβαινε στὰ μύχια τῶν ψυχῶν μας νὰ μιμηθοῦμε, ἔστω καὶ στὸ ἐλάχιστο, τὴν ὁμολογία τους καὶ νὰ ἀγαπήσουμε καὶ ἐμεῖς τὸν Σωτῆρα Ἰησοῦ μὲ λίγη, ἔστω, ἀπὸ τὴν ἀγάπη ποὺ εἶχαν αὐτοί. Καὶ ἔτσι δίναμε νόημα στὴν μάταιη καὶ μίζερη ζωὴ μας. Οἱ ἅγιοι νοηματοδοτοῦν καὶ φωτίζουν τὸν δρόμο μας.

Ὅταν πρωτοήρθαμε στὸ Ἅγιον Ὄρος, οὔτε κἂν φανταζόμασταν πὼς οἱ δικοὶ μας ἀδελφοί, οἱ ἀγιορεῖτες μοναχοί, θὰ κινουῦσαν διωγμὸ ἐναντίον μας καὶ μάλιστα θὰ συμφωνοῦσαν μὲ τὶς συμπροσευχὲς μὲ τοὺς αἰρετικούς καὶ θὰ συνομολογοῦσαν ἴδια πίστη μὲ τὸν ἀρχαιρεσιάρχη Πατριάρχη Βαρθολομαῖο. Οὔτε φανταζόμασταν, πὼς θὰ δέχονταν τὴν ψευδοσύνοδο τοῦ Κολουπαρίου ὡς Ὁρθόδοξη καὶ θὰ ἀκούγαμε ἀπὸ τὰ χεῖλη τους ὅτι: ὁ Πατριάρχης εἶναι ἅγιος καὶ ὁποῖος εἶναι ἐνάντιος σὲ αὐτὰ ποὺ πράττει, θὰ κολασθεῖ!!!! Αὐτὸ εἰπώθηκε ἀπὸ Λαυριώτες πατέρες!

Ὅταν πρωτοήρθαμε στὸ Ἅγιον Ὄρος, οὔτε κἂν φανταστήκαμε πὼς θὰ ἀνα- λαμβάναμε ἐμεῖς οἱ ἀνάξιτοι καὶ ἁμαρτωλοί, ἀλλὰ ὅμως ὀρθόδοξοι, ἱερὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς πίστεώς μας ποὺ βάλλεται τόσο βάνουσα ἀπὸ τὴν αἵρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ τοὺς ἐκφραστὲς αὐτῆς.

Οἱ πρῶτοι ποὺ ἐκδιώχθηκαν ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὄρος, λόγῳ τῆς διακοπῆς μνημοσύνου τοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου, ἦταν οἱ τέσσερεις πατέρες ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μονὴ Χιλανδαρίου. Ἐν μιᾷ νυκτί, χωρὶς δίκη, χωρὶς νὰ τοὺς ἐγκαλέσουν, χωρὶς νὰ ἀπολογηθοῦν, τοὺς ἐκδίωξαν ἀπὸ τὰ

ὄρια τῆς Μονῆς ἀπειλώντας τους πῶς, ἂν δὲν φύγουν ἀπὸ μόνοι τους, θὰ τοὺς ἀπελάσουν καὶ θὰ τοὺς πάρουν τὶς ταυτότητές τους καὶ δὲν θὰ μποροῦν οὔτε στὴν Ἑλλάδα νὰ παραμείνουν.

Τὴν 7-3-2017, οἱ πατέρες ἀπὸ τὴν Ἱ. Μ. Κουτλουμουσίου, ὅπου ἔχουν διακόψει τὸ μνημόσυνο τοῦ Πατριάρχου, ἔλαβαν γράμμα ἀπὸ τὴν Σύναξη νὰ ἀναχωρήσουν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τὸ Μοναστήρι, ἐπειδὴ δὲν κοινοῦν μαζί τους. Χωρὶς δίκη, χωρὶς ἀκρόαση, χωρὶς ἀπολογία, ἀπλὰ δέχονται τὶς ἐντολὲς ἀπὸ τὸ Φανάρι καὶ ἐκτελοῦν ὡς πειθήνια ὄργανα, «κοπέλια τοῦ Βαρθολομαίου», τὶς ἐντολὲς γιὰ διωγμὸ τῶν Ὁρθοδόξων.

Στὶς ἀρχὲς τοῦ Μαρτίου, ἡ Σύναξη τῆς Λαύρας ἀποφάσισε παρανόμως τὴν διαγραφή τοῦ Γέροντος Σάββα ἀπὸ τὸ μοναχολόγιο, διότι μένει ἀμετανόητος γιὰ αὐτὰ πὺ ἔχει πεῖ καὶ ἐπειδὴ δὲν κοινοῦν μαζί τους, λόγῳ διακοπῆς μνημοσύνου τοῦ (ἀγίου κατ' αὐτούς) Πατριάρχου, χωρὶς περαιτέρω διαδικασίες. Φυσικὰ, ἀκόμα ἐκκρεμεῖ ἡ ἐκδίκηση τῆς ὑποθέσεώς του γιὰ τὴν ἔξωσή του ἀπὸ προϊστάμενο, παρ' ὅλα αὐτὰ, οἱ ἀγαπητοὶ πατέρες σπεύδουν δραμέως νὰ μιμηθοῦν τοὺς ἐξωμότες τῆς πίστεώς μας, Λαυριῶτες πατέρες ἐπὶ Βέκκου καὶ νὰ ἱκανοποιήσουν τὸν νέο καὶ χειρότερο Βέκκο, τὸν Πατριάρχη Βαρθολομαῖο, στὶς ἐντολὲς ὅπου τοὺς ἐπιβάλλει. Νὰ φιμώσουν, δηλαδὴ, κάθε φωνὴ διαμαρτυρίας ἐντὸς Ἁγίου Ὁρους.

Τὰ ἴδια συμβαίνουν καὶ μὲ τὸν πατέρα Χερουβεῖμ, τοῦ Ἱ. Κ. Ἀρχαγγέλων, ὅπου ἐνῶ ἐκκρεμεῖ ἡ δικάσιμη γιὰ τὶς κατηγορίες πὺ τοῦ ἐκτοξεύουν, αὐτοὶ προχώρησαν στὸ νὰ τὸν διαγράψουν καὶ νὰ τοῦ ἀνακοινώσουν πῶς πρέπει νὰ ἀναχωρήσει ἀπὸ τὸ Κελλίον του καὶ, ἄκουσον-ἄκουσον, ἀπὸ τὰ ὄρια τῆς Μονῆς!!!

Φυσικὰ ἡ Ἱερὰ Κοινότης κάνει, κατὰ τὸ λαϊκὸ, τὰ στραβὰ μάτια καὶ ὁ Πολιτικὸς Διοικητὴς, ἐνῶ οἱ πατέρες ἔχουν κάνει ἐφέσεις γιὰ τὶς παράνομες καὶ χωρὶς δίκη ἀποφάσεις τῆς Μονῆς, πὺ μάλιστα παρέδωσαν μὲ Δικαστικὸ Ἐπιμελητὴ, δὲν ἔχει κινήσει καμμία διαδικασία. Παρανομία στὴν παρανομία. Οὔτε κἂν τοὺς ἐπέτρεψαν νὰ ἀπολογηθοῦν. Βιάζονται νὰ τοὺς ξεφορτωθοῦν διότι εἶναι ἐνοχλητικοὶ καὶ τοὺς χαλᾶνε τὴν ἡσυχία. Τοὺς ἀποκαλοῦν σχισματικούς, ὅτι κάνουν προσηλυτισμὸ (!!!), ὅτι εἶναι ἀνυπάκουοι, ἀντάρτες καὶ διασποῦν τὴν ἐνότητα τοῦ Ἁγίου Ὁρους (τῆς αἰρέσεως μᾶλλον). Αὐτοὶ ὑπακούουν στὸν Πατριάρχη, καὶ ἔτσι ἔχουν καθαρὴ τὴν συνείδησή τους, ὡς τέκνα ὑπακοῆς. Ὅμως, φυσικῶ τῷ τρόπῳ, γεννᾶται τὸ ἐρώτημα: ὁ Ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητὴς, ὁ Ἅγιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης, ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς καὶ γενικὰ ὅλοι οἱ Ἅγιοι, ἦταν ἀνυπάκουοι καὶ ἀντάρτες; Διασποῦσαν τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας, ἐπειδὴ δὲν ἔκαναν ὑπακοὴ στοὺς αἰρετικούς πατριάρχες καὶ ἐπισκόπους; Δὲν βλέπουν οἱ ἀγαπητοί, κατὰ τὰ ἄλλα, ἀγιορεῖτες πῶς ἂν οἱ Ἅγιοι ἔκαναν ὑπακοὴ σὲ θέματα πίστεως, σήμερα δὲν θὰ εἶχαμε Ἐκκλησία; Δὲν βλέπουν πῶς αὐτοὺς πρέπει νὰ μιμηθοῦμε καὶ ἐμεῖς, ἂν θέλουμε νὰ τιμήσουμε τὴν ὀνομασία μας ὡς Ἀγιορεῖτες; Τὶ διαβάζουν καθημερινὰ στοὺς βίους τῶν Ἁγίων καὶ στὶς ἀκολουθίες πὺ κάνουν; Πῶς μποροῦν καὶ προσεύχονται σὲ αὐτούς, ἐνῶ ἡ ζωὴ τους εἶναι ἐντελῶς ἀντίθετη μὲ τὴν ὀρθόδοξη ὁμολογία;

Γιὰ μία ἀκόμη φορὰ, δηλώνουμε πῶς δὲν θὰ σταματήσουμε τὸν ἀγῶνα μας ἐναντι τῆς παναίρεσης τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, πὺ θέλει νὰ καταπιεῖ ὀλόκληρο τὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ πὺ ἤδη οἱ περισσότεροι ἡγούμενοι, μὲ πρῶτον καὶ καλύτερο τὸν π. Πρόδρομο τῆς Μ. Λαύρας, ἔχουν πιαστεῖ στὰ δίκτυα τῆς αἰρέσεως. Ἀνάξιοι ὄντες, θὰ προσπαθήσουμε νὰ μιμηθοῦμε κατὰ τὴν δύναμίν μας, τοὺς ἀληθινούς πατέρες μας, τοὺς πραγματικούς Ἀγιορεῖτες, τοὺς μαρτυρήσαντες διὰ τὴν πίστη μας, ζητώντας τὴν εὐχὴ τους καὶ τὶς μεσιτεῖες τους, γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ

τελειώσουμε τὸν ἀγῶνα μας καλῶς. Δὲν θὰ καταθέσουμε τὰ ὄπλα, δὲν θὰ ὑποχωρήσουμε στὴν αἵρεση, δὲν θὰ ὑποστείλουμε τὴν σημαία.

Λυπούμαστε γιὰ τοὺς διωγμοὺς ποὺ ἔχουν ἐξαπολύσει ἐναντίον μας, διότι καταδικάζουν τὴν ἀθάνατη ψυχὴ τους καὶ συντάσσονται μὲ τοὺς αἰρετικούς, ποὺ ὅπως ὅλοι ξέρουμε, δὲν ὑπάρχει σωτηρία γιὰ αὐτούς. Χαιρόμαστε ὅμως καὶ τοὺς εὐχαριστοῦμε διὰ τὴν εὐκαιρία ποὺ μᾶς δίνουν, νὰ ὁμολογήσουμε Ὁρθοδοξία καὶ Χριστὸ καὶ ἔτσι νὰ προσπαθήσουμε νὰ σβήσουμε τὶς πολλὲς μας ἀμαρτίες, ἀλλὰ κυρίως, νὰ δείξουμε στὸν Κύριό μας πὼς καὶ ἐμεῖς θέλουμε νὰ πάσχουμε γιὰ αὐτόν. Τὶ μεγαλύτερο δῶρο!

Ἄς κρατήσουν λοιπὸν οἱ πατέρες τοὺς οἴκους καὶ ἐμεῖς κρατᾶμε τὸν ἔνοικο. Ἄς κρατήσουν τὰ εὐρωαργύρια τῶν μασόνων καὶ ἐμεῖς θὰ βαστάζουμε τὰ στίγματα τοῦ Χριστοῦ. Ἄς κρατήσουν τὶς ὑπέροχες καὶ ἀναπαυτικὲς τοὺς θέσεις, ἐμεῖς ἀποζητοῦμε μία ταπεινὴ θέση στὸν παράδεισο. Ὅμως, νὰ τὸ ξέρουν, πάντοτε θὰ εὐχόμεστε νὰ ξυπνήσουν ἀπὸ τὸν θανατηφόρο ὕπνο τῆς αἵρέσεως ποὺ ὀδηγεῖ στὴν ἀπώλεια, ἔτσι ὥστε μαζὶ νὰ πολεμήσουμε τὴν αἵρεση καὶ νὰ ξαναλάμψει ἡ Ὁρθοδοξία μας. Ἐμεῖς αὐτὸ θέλουμε, νὰ εἴμαστε μαζὶ. Μακάρι αὐτοί, ὡς Ἠγούμενοι, νὰ ἦταν μπροστὰ στὸν ἀγῶνα καὶ ἐμεῖς θὰ τοὺς ἀκολουθούσαμε ταπεινὰ καὶ σταθερά. Ἄν ὅμως αὐτοὶ παραμείνουν στὴν κοινωνία μὲ τὴν αἵρεση, θὰ μᾶς βροῦν ἀπέναντί τους. Μὲ ὅποιο κόστος.

Μετὰ τιμῆς,

Ἀγιορεῖτες Πατέρες.